

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 572. Quibus modis tollatur suspensio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

collationem suspensio factam irritam ipso jure, ut verius sentire videntur Arg. c. bona memoria de aere & qualu. Gl. ibid. v. suspensio. Garc. de benef. L. 7. c. 14. à n. 1. pluribus rotæ decisionibus hanc sententiam comprobans. Bonac. Tom. 1. d. 3. de susp. p. 2. n. 13. Castrop. l. c. n. 3. Lessi. Paris. Navar. & alii contra Abb. in c. vel non est de temp. Ord. n. 4. Suar. d. 26. S. 3. n. 8. Hurt. de susp. diff. 4. num. 8. Laym. l. c. n. 4. negantes esse irritam, sed venire irritandam. Item suspensio ab officio Sacramenta ministrans & officia divina solemniter in choro exercens non lucratur fructus & distributiones correspondentes istis exercitiis & officiis, ut Covar. 4. Decret. p. 2. c. 6. §. 8. n. 7. in fine. Rebuff. praxi benef. tit. de Simon. in resignat. num. 15. Vivald. Candelab. Sacram. p. 2. in mater. de susp. num. 171. contrarium tamen, nempe dictos fructus correspondentes officio iniquè exercito lucrati & retineri posse à suspensio, tenentibus Avil. 3. p. de cens. d. 2. au. 1. concl. 6. Sanch. L. 3. de mat. d. 51. num. 12. Castrop. l. c. n. 7. eò quòd pœnæ extendendæ non sint sine manifesto textu juris, nullibi autem habeatur suspensum exercentem officium, à quo suspensio est, privari ipso jure fructibus correspondentibus tali officio. Item suspensio absolutè ab officio privati voce in Capitulo, eò quòd habere vocem in Capitulo sit usus & exercitium officii Ecclesiastici, Gl. in c. Cum dilectus de consuetud. v. à suspensio. Abb. ibid. num. 20. Felin. in c. Apostolica de except. Sayr. vbes. L. 4. c. 5. n. 2. contrarium sentiente ex opposita ratione Castrop. l. c. n. 9. Item suspensio ab actibus jurisdictionis invalidè absolvit sacramentaliter, nisi propter suspensionem occultam error sit communis, in quo casu Ecclesia supplet jurisdictionem, Arg. c. Infamis 3. q. 8. Cæteri verò actus Ordinis à suspensio exerciti, etsi sint illiciti, sunt tamen validi, c. Cum dilectus de consuetud. c. Cum inter. de elect. de effectibus suspensionis à beneficio pleraque dicta hinc inde in antecedentibus; plura vide apud Castrop. l. c. §. 2. per rot. uti & §§. sequentibus.

Quæst. 572. Quibus modis tollatur suspensio?

R Esp. tribus, primò: Si imposta suspensio ad tempus vel sub conditione, illo elapso vel illà impletà, per se ipsum absque alia superioris absolutione, Nav. l. c. n. 161. cum communi. Secundò: suspensio, quæ est censura propriè dicta, propter contumaciam inflicta tollitur absolutione, sed non nisi cessante contumaciâ. Laym. l. c. cap. 4. Tertio: relaxatione seu dispensatione, si ea lata ut pura pœna ob peccatum præteritum sive in perpetuum, sive ad certum tempus, & illo necesse elapso. Reiffenst. h. t. n. 177. cum Laym. l. c.

Quæst. 573. Quid & quotuplex sit interdictum?

I. **R** Esp. ad Primum: in sensu canonico & præsentis Rubricæ acceptum definitur solet, quòd sit censura Ecclesiastica, quâ omnium divinorum officiorum, Sacramentorumque quorundam & sepulturæ Ecclesiasticæ participatio prohibetur, Suar. de cens. d. 32. S. 1. n. 2. Laym. L. 1. tr. 5. p. 4. c. 1. n. 1. defumitur à Covar. in c. alma. p. 2. §. 1. n. 3. Nav. c. 27. n. 162. Sylv. v. interdictum. 1. n. 2. ex c. non est de spons. & mat. & c. quod in te. de pœnie. & remiss. Differt ab aliis censuris, non quòd Sacramentis, Ecclesiasticis divinisque officiis & sepulturæ Ecclesiasticæ priver, quatenus ea sunt quædam cum aliis communicatio, ut excommunicatio,

neque quatenus sunt functiones quædam Ecclesiasticæ potestatis, ut suspensio, sed quatenus participationis per assistentiam & præsentiam rerum spiritualium rationem habent, Pirh. h. t. n. 215. Et licet affinis sit cessationi à divinis, ab ea tamen quoque differt, quòd cessatio à divinis oritur ex mandato Ecclesiastico, quo Clerici in aliquo loco cessare jubentur ab officiis divinis in signum maximi justique doloris & tristitiæ, conceptæ ob gravissimam injuriam sibi & honori divino illatam, ut Suar. d. 39. S. 1. n. 3. Nav. l. c. n. 188. Laym. l. c. c. 6. n. 1. ex c. Quamvis de off. Ordinar. in 6. adeoque non sit censura, ut interdictum. Item quòd cessatio hæc nunquam à jure, sed semper ab homine, nullique determinatè personæ imponatur, quòd violans temerariè hanc cessationem, etsi peccet, nullam incurrat irregularitatem, quòd sepultura seu depositio cadaveris cujuscunque fidelis etiam laici in loco sacro sine officio funebri tempore cessationis à divinis concessa sit, quorum omnium contrarium est in interdicto, Suar. l. c. n. 13. Laym. n. 4. Pirh. h. t. n. 262.

2. **R** Esp. ad Secundum: aliud est locale, quòd directè fertur in locum, quatenus prohibentur in eo fieri & audiri missæ, divina officia, sepulturæ Ecclesiasticæ, quòdque indirectè tantum afficit personas, dum sunt in eo loco interdicto; Unde hæc possunt alibi interesse divinis, Sacramenta recipere, sepeliri in loco sacro, Arg. c. Si sententia de Sent. excomm. in 6. Estque hoc interdictum locale, aliud generale, nimirum dum interdicatur locus varia sub se loca complectens, v. g. regnum, provincia, civitas; aliud particulare, quo interdicatur Ecclesia aliqua particularis. Aliud est interdictum personale, quòd immediatè & directè fertur in personam, quo ea arcetur à participatione aliquorum Sacramentorum, officiorum, sepulturæ in quocunque loco, quòdque interdictum sequitur personam, quocunque ierit, Arg. cit. c. sententia, ubi etiam, quòd, si populus alicujus terræ interdicatur, singulares personæ interdicti censentur, quòd interdictum, uti & locale, duplex est, generale vel particulare, prout nimirum vel totus populus alicujus districtus, civitatis &c. tota civitas, integra universitas, collegium vel una tantum aut plures personæ interdicuntur. Aliud est interdictum mixtum, quòd includit locale & personale, quo nimirum locus & personæ illius interdicuntur.

Quæst. 574. Quenam & qui interdicto generaliter lato comprehenduntur?

I. **R** Esp. primò: Loquendo de interdicto personali, si aliud expressum non sit, interdicto generaliter Clero non censetur interdictus reliquus populus, & è contra interdicto populo non censetur interdictus Clerus. cit. c. si sententia. Secundò: interdicto generaliter Clero non comprehenduntur religiosi utriusque sexus; etsi enim in materia favorabili nomine Cleri veniant religiosi sexus utriusque, non tamen in materia odiosa. ut dici solet L. 3. ut. de vita & honest. Cler. Tertio: interdicto generali Cleri non comprehenduntur Episcopi, nisi in eo exprimantur, juxta c. Periculosum de Sent. excomm. in 6. nec Prælati Ecclesiastici, aut etiam Canonici Cathedrales, sed soli inferiores sæculares, quia hi soli veniunt in materia odiosa. Quarto: per interdictum generale vel Cleri interdictæ non censentur Ecclesiæ vel loca sacra illius loci, unde et si in iis divina celebrari & singulares personæ interdictæ